

BOG

OM UDREGNING AF RUMFANG. BIND 4 (/BOEGER/OM-UDREGNING-AF- RUMFANG-BIND-4)

Af Solvej Balle (/forfattere/solvej-balle) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A135036307&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A135036307&fragment=content))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/om-udregning-af-rumfang-bind-4) for at anmelde

Fjerde bog i Solvej Balles underfundige og underbare syvbindsværk skærper opmærksomheden og puster poetisk til tænkningen.

TAGS:

[FORTIDEN \(/TAXONOMY/TERM/3361\)](#)

[IDENTITET \(/TAXONOMY/TERM/4706\)](#)

[TIDSMÅLING \(/TAXONOMY/TERM/30931\)](#)

[TIDSREJSER \(/TAXONOMY/TERM/10569\)](#)

ANMELDELSE

22 dec.22

(/users/mai-skydt-villadsen)

Af Mai Villadsen Ruby (/users/mai-skydt-villadsen)

Skribent

Fjerde bog i Solvej Balles underfundige og underbare syvbindsværk skærper opmærksomheden og puster poetisk til tænkningen.

Fjerde bog pusler videre med tidsregningen og er lige så vidunderlig som de foregående. Det vrirler med tilflyttere og gæster i det store hus i Bremen, som fortælleren Tara og en håndfuld andre har sikret sig adgang til i slutningen af tredje bog. For alle disse mennesker – inkl. Tara – er tiden gået i stå d. 18. november. Ved bogens begyndelse har der været intet mindre end 1892 stk. 18. novemberdage!

Fjerde rumfangsbog fyrrer op under gruppesammenholdet. Den forsøger endda at få kartoflerne til at spire og livet til at vokse i Sonia – en af husets beboere. Og der skal findes ord til "tidsrillens terminologi", for der mangler ord i *tiden uden for tiden*, men det er svært at finde nogen, der passer på alles oplevelser ...

'Om udregning af rumfang' (IV) er en smuk og opmærksom, men ikke altid gnidningsfri, sammenkædning af mennesker. Som en samhørighedsmasse arbejder Bremen-husets beboere og gæster på at finde og lave mad, på at sy tøj, puder og tæpper af gamle rester, på at tage sig af huset og hinanden. Der holdes husmøder om op-af-posen-trukne emner. Det være sig "kælderrenovering" og "fordeling af opgaver i huset" eller: "Er det *os* eller *dem*, der har en fejl i bevidstheden?". Det er øjenåbnende og panderynkefremkaldende, men også smilfremmende at følge med.

Og hvordan går det så med Tara? Jo, hun er fortsat opmærksom på ikke at overforbruge af mad, drikkevarer, hotelsenge, tøj. Hun vil ikke være et "monster", ikke grovæde. Solvej Balles sprog – præcist og velovervejet – harmonerer så flot med Taras overbevisning. Heller ikke Balle lader til at ville overforbruge. Hendes ord vil ikke yngle uhensigtsmæssigt, de vil ramme en stemning og bistå en bizar situation. Resultatet står som en poetisk og nænsomt spændende afdækning af dette dybest set voldsomt uhyggelige scenarie: At tiden går i stå for nogle mennesker, som løftes ud af deres fremadskridende liv med alt, hvad dertil hører af familie, jobs, venner, fællesskaber boliger. Rumfangsbøgerne pusler perfekt og stilsikkert med uroen.

Vi er nået til bog nummer fire af i alt syv. Det er stadig Tara, der skriver begivenheder ned og giver 18. november-dagene et nummer. I vinterhaven lytter hun til de andre, nogle gange taler hun selv med. Hun knytter sig til nattevandreren Olga. Hun vågner tidligt om morgenen og sætter Olgas bolledej i ovnen, imens hun overvejer, om man kan være lykkelig, når man savner.

Den fremadskridende tid har kastet Tara fra sig, lukket hende ude. Men Tara lukker så flot læseren ind i tidsrillen, og selvom hun nu må dele pladsen med langt flere mennesker, træder hun mere i karakter. Men pas på! Taras personlige taktslag ligger godt gemt i detaljen, som når hun nedfælder hjerteskerende stumper af drømme, da d. 18. november nummer 3346 afrundes med et: *"Og Tara, sagde Olga, hun sidder og ser ud i mørket og tænker på biblioteker. (...) jeg lod hende tro, at hun havde ret. Men jeg tænkte ikke på biblioteker. Jeg tænkte på børn."*

Tara rammes af et håb, da hendes mand Thomas pludselig gør noget andet, end han plejer at gøre d. 18. november, og ringer Tara hjem til deres fælles hus i den nordfranske by Clairon-sous-Bois! Hver morgen er han ellers vågnet op til d. 18. november, som var det første gang komplet med et uopdaget, gentaget handlemønster.

Det er "fucking mærkeligt", synes Tara, at tage væk fra huset i Bremen, men hun savner forklaringer. At følges med Tara i rumfangsbøgerne er en vidunderlig, ekstraordinær rejse. Én mere, tak!

BOGDETALJER

